

Aromânii –“fra ii di mum i di-un tat ”. O ISTORIE... (I); “LA CE NI-S BUNI AROMÂNII...!?”(II); UN TITAN AROMÂN: profesorul, cîrturarul i luptătorul HRISTU CÂNDROVEANU. VE TI DESPRE “ASASINATE ÎN MODERNITATE”... (aromânii, sub politica grecilor contemporani..)(III)

Nu cred să fie pe lumea asta vreun neam cu o istorie mai sublimă i mai îngrat – decât Neamul Frate Geam n de la Sudul Apei Uite rii(Dun rea...): **AROMÂNII** . Cel pu în, Europa nu cunoa te neam mai eroic i, totodat , mai ignorat(de însu i Fratel e Geam n de la Nordul Apei - noi, **românii traianici**, nordici, îi ignor m, de mult i **vinovat**, pe fra ii no tri gemeni - **românii aurelianici**, sudici!!!) - decât ramura de sud a trunchiului traco-român.

“**Aromânii, armânii** sau **rumânii**, cum îi zic ei, **macedonenii, cu ovlahii i în arii**(adic Fiii Cezarului - **sânî=fii, ar=împ rat**), cum îi poreclesc grecii i sârbii, sunt cea mai veche semin ie i cea mai eugenic , adic mai nobil , dintre toate căte tr iesc în sudul Dun rii. Ei sunt popula ia aborigen , vrednici urma i ai stihiei traco-ilire, peste care s-a altoit demnitatea roman : mister tragic i pragmatism roman”(cf. Teohar Mihada - art. ***Aromânii i rolul lor în Balcani***).

“Mo tenitori direc i ai vechii civiliza ii trace, aromânii sunt, prin limba i cultura lor, singurii reprezentan i, la Sudul Dun rii, ai latinizării balcanice, n scut odat cu cucerirea Macedoniei de c tre Legiunea a V-a roman , în anul 168 î.H.” “Mo tenitori direc i ai vechii civiliza ii trace, aromânii sunt, prin limba i cultura lor, singurii reprezentan i, la Sudul Dun rii, ai latinizării balcanice, n scut odat cu cucerirea Macedoniei de c tre Legiunea a V-a roman , în anul 168 î.H.”(cf. Vasile Tega – art. ***Aromânii: ace ti necunoscui***).

“Sobri, având instinct de cîntic i industrie - românii sunt, în privin a acestor calit i, cu mult superiori acelor ce vorbesc grece te - sunt îns inferiori greco-slavilor în... iredicuri. To i ace ti ciobani simpli i de rînd au o eminent aptitudine pentru lucr ri în metal. Armele i arm turile lucrate în aur i argint, pe care le admir m la arn u i i palicari (grecotei) au ie it din atelierele vlahilor”(cf. Mihai Eminescu – art. ***Românii Peninsulei Balcanice***).

Întreb , azi, pe Calea Victoriei, în plin Bucure ti - i ai s vezi câ i români au auzit de fra ii “aromâni”. A a guvernan i avem **azi** - a a coal de con tiin i suflet avem **azi**. Cum s nu îndrîzneasc grecii s înf ptuiasc , de sute de ani - etnocidul, prin asimilarea for at (în dispre ul oric ror reglement ri legale interna ionale) - al aromânilor? Grecii, “fra ii no tri ortodoc i” - îi numesc pe eroii luptei pentru p strarea identit ii de neam: “renega i ai elenismului”, acuzându-i c “viseaz la românizarea greco-românilor”. Când n-ai fost niciodat altceva decât român - nu po i “renega elenismul”. Iar a zice greco-români - “expresia(...) e tot atât de improprie ca i afirmarea c iedul e fiul zimbrului”(cf. Mihai Eminescu – art. ***Despre Apostol Margarit***).

O, r sfoind scrierile str inilor despre aromâni, i se face ru ine c e ti...român din Nord...C ci iat ce tia evreul Beniamin Tudela, rabin, la 1770, despre valahii -aromâni din Mun ii Balcanilor:”*Nimeni nu se poate r zboi cu ei, nici un rege nu poate domni asupra lor.*”

Cine mai tie azi, dintre “nepo ii lui Traian” – c str mo ii s i valahi, din sudul Apei Blestemului Uite rii (Dun rea...) - între 1187 i 1373, sub conducerea lui Petru i Asan i ai urma ilor lor, to i principi valahi din Balcani - nu erau doar ni te bie i

ciobani, nici doar armurieri, negustori etc. - ci au fost R ZBOINICII NEBIRUI I AI R S RITULUI BALCANIC? I-au snopit în b taie, pur i simplu, pe trufa ii împ ra i greci ai Bizan ului, ba i pe crucia ii latini, din Apus, nu mai pu în(decât grecii bizantini) infecta i de p catul superbiei: *“Valahii(...) au coborât din mun ii lor sub conducerea celor doi fra i, s-au unit cu bulgarii i au f cut pr p d în imperiu(...) . Bulgarii i valahii au n v lit aici(...) în timpul nop ii i au f cut un adev rat m cel asupra armatei grece ti. Cantacuzen(n.m.: împ ratul!...), cu numai o mân de oameni, abia a putut s se salveze la Constantinopol(...) . Au luat s biile(...) s-au n pustit asupra grecilor (condu i de însu i împ ratul Isaac Angelos) mai repede decât rostim noi vorba i i -au ucis pe to i cei ce luptau(...) . Asan îl surprinde (n.m.: tot pe “falnicul” Angelos...) într -o trec toare i(...) i-a omorât cea mai mare parte din o tire(...) . Isaac a c zut prizonier, cea mai mare parte a osta ilor s i este ucis (...) . Alexis Comnen (n.m.: împ ratul Bizan ului!) ceru pace (n.m.: cu o-vlahilor, vlahilor chiopi! - “poporului de homosexuali”, cum i -au calomniat, grosolani, grecii, mai târziu...) . Ioni puse de se construi o ma in de r zboi în patru laturi(...) i cu ajutorul ei p trunse în ora (n.m.: Varna), dup trei zile de asalturi(...) . Ioni (n.m.: regele vlahilor), care fusese uns i recunoscut de c tre Pap , a hot rât s le fac r zboi crucia ilor (n.m.: crucia ii pu i pe jaf..., c doar jefuiau doar pe ni te fra i ortodoc i...) îi lovi pe latini, care fur spulbera i” etc. (cf. Mihail Kog Iniceanu – **Vlahii de la sud de Dun re**).*

Apoi, au venit turcii “p gâni” - dar nu le-au fost du mani mai mari românilor din Sud, decât “fra ii greci ortodoc i” - pârlători la Sublima Poart - cu grea n past asupra cu ovlahilor.

*

V va fi greu s r spunde i la întrebarea cine-i “ortodox” i cine-i “p gân” - când ve i face lectura privilegiilor acordate aromânilor de c tre turci, în sec. XVI, printr-un vizir recunosc tor fa de ospitalitatea celnicului (n.n.: st pân de turme) Sterie Floca (aromân), din Me ovo :

”Orice persoan de orice religie i condi ie ar fi, care se va refugia la districtul Me ovo, i oricare ar fi motivele pentru care s-a refugiat acolo, nu va putea fi niciodat urm rit i reclamat de nici o autoritate. Orice persoan de orice religie i condi ie ar fi, care se va refugia la districtul Me ovo, i oricare ar fi motivele pentru care s -a refugiat acolo, nu va putea fi niciodat urm rit i reclamat de nici o autoritate.

*Orice musulman care va trece prin districtul Me ovo trebuie s considere acest p mânt **CA P MÂNT SACRU**; i la ie irea sa din inut **S SCOAT POTCOAVELE DE LA CAI, CA S NU IA DIN ACEAST AR NICI CÂT NEGRUL DE SUB UNGHIE** (s.n.).”*

Se pare c Duhul Sfânt bate pretutindeni - i pe unde-i este voia - i i-a ales i pe ace ti musulmani, din sec. XVI : respectul sacrei ospe ii, determin recunoa terea inutului ospe iei ca BISERIC -AZIL SACRU. Dar pe grecii ortodoc i - ce i-a atins? S vedem.

Pe 9/22 mai 1905, ca urmare a ULTIMATUMULUI ÎNAINAT SULTANULUI (sic! – am avut i astfel de conduc tori!) de c tre regele României, Carol I (nemul umit de rezolvarea problemei drepturilor aromâne ti în Rumelia - conflictul fiind între valiul din Ianina i greci, pe de o parte - i aromâni, pe de alta) - s-a dat o iradea (hot râr), prin care se acordau aromânilor privilegiile cerute i se anun a pedepsirea valiului din Ianina. Care a fost reac ia Patriarhiei Grece ti i a Athenei, în aceste circumstan e?

“Patriarhul grec a protestat (n.n.: evident, împotriva iradelei...). *Violen a criminal a bandelor grecești a făcut restul*” (cf. H.N. Braisford).

Ghici cine conducea bandele de criminali greci? “*Episcopii greci din Monastir, Katerino, Grebovo, Drama și Kozani (...) organizează bande de tâlhari, care pedepsesc crunt pe aromâni, pentru că voiseră să-și păstreze naționalitatea, prin mijlocul bisericii și colii*” (cf. N.Iorga).

Nu trebuie să fi auziți - **grecii au și sfinți bandiți** (sic!) : “Sfântul” Cosma (“el – Cosma – cutează să arunce anatema pe toți acei români care vor mai vorbi limba română (...) Cosma spunea că Dumnezeu folosește aromâna numai când vorbește cu diavolul” (cf. Weigand, 1895, V, 146). “<> *fapt al lui Cosma a fost recompensat cu sanctificarea(!!!): “proclama” (n.n.: clerul grec, cu Patriarhia Grecească în frunte...) pe Cosma sfânt – și îi adună moaște*” (cf. Dimitrie Bolintineanu – **C l torii**). <> Satanei.

Tot Patriarhia Grecească a instigat și susținut pe mercenarii albanezi ai lui Ali Pașa a Tepelin din Ianina – sâmbure Moscopol, la 1788 – Moscopol – Cetatea de Vis a aromânilor, râvnit și invidiat de greci (și de alți vecini...), pentru frumoasele și bogățiile ei, unice în Estul Europei: avea Academie, Stamp (Tipografie), strălucite biserici ale lui Hristos, colii în limba valah ... O, limba de foc a Sfântului Duh Românesc – care-i arde pe dușmanii noștri...Limba asta trebuie nimicit, stins! “*Ucide!!! Stinge limba în gâttele valah!!!*” – asta a fost, sute de ani, singurul consemn în singura parolă a “ortodocșilor” greci. Căci, ori că au înfipt ei, direct, sabia în aromân și făclia în casa aromânului – ori au interpus, între ei și crimă, mâna neîmănușilor albanezi musulmani (e proverbial sărăcia – deci potențialul de corupție – al albanezilor) – cazul demn de tragedie antică, de la cantonul Aspropotamos: “*La schitul Veterniste s-a curmă cantonul Aspropotamos, lângă podul făcut de români, Coracos, și unde s-au fuseseră uciși de albanezii musulmani, în luna lui ghenarie 1813. Femeile lor, în număr de 200, văzând pe soții lor uciși, se aruncară cu pruncii în brațe în râul Ahelonus, unde se înecară. Această faptă fusese drama cea mai tristă și mai mare a acestui secol*” (cf. Dimitrie Bolintineanu – **C l torii**).

E ceva schimbat, azi, în raporturile dintre greci și “cu o-vlahii” din Grecia și Macedonia? A mai îndrăznit vreun “vod”, din Nordul Apei Uitării – Istrul-Dunăre – să dea ultimatum cuiva ce-i supăra pe frații noștri din Sudul Apei Blestemată și Sacra Istrului? Iată ce spune francezul Michel de Vantelière, în Du Marché Commun à l'Europe, 1969 (n.n.: în România era regim comunist): “O minoritate românească în Grecia este supusă încă unui regim de lichidare spirituală, tot atât de sistematic ca în secolele trecute – și românii din Grecia nu au dreptul să asculte slujba în propria lor limbă, în bisericile lor.”

În 1997, sub “democrația capitalistă” din România, cotidianul **Stohos**, din Athena, îi sfătuiește pe “palicari” (n.n.: voinicii-vitejii greci...), cu privire la comportamentul lor față de valahi: “*Unde îi veți întâlni pe acești a-zi și vlahi, cu limba lor vălăhicească, pe stradă, la târg, la locul de muncă – rupeți-le picioarele, smulgeți-le limba. Aici este Elada-Grecia, și ea este a elenilor-grecilor. Scopul scuză mijloacele!*” (cf. **România liberă**, nr. 2135, vineri 4 aprilie 1997 – art. din p. 2: **Mai sunt tratate**, de Florin Căndroveanu).

“*Astăzi îi învluie (n.n.: pe aromâni), tot mai stăruitor, amurgul, spre întunecarea totală, iar sufletul lor mîrîinos îngână abia, ca un cântec de lebdă*” (cf. T. Mihada).

i iat ce declar un ap r tor înfocat al drepturilor neamului lui, ramura din Sudul Apei Uite rii-Istru: “*Suntem în posesia altor elemente recente de genocid cultural, l a care este supus popula ia aromân din Grecia. Asocia ia ARMÂNAMEA întocme te toate datele privitoare la un protest interna ional, în leg tur cu soarta aromânilor din Balcani. La 92 de ani de la prima recunoa tere imperial a na iunii aromâne ca etnie distinct în Peninsula Balcanic . Armânnamea tr ie te. Armânnamea va tr i. ARMÂNLU NU CHIARI!*” (cf. V. Tega – *Iradeaua imperial - Magna Carta Libertatum a Aromânilor*, 1999).

A a s fie - Amin, Amin, Doamne din Ceruri!

Continuare în pagina 2

“LA CE NI-S BUNI AROMÂNII...!?”(II)

Ca s -mi confirme, încă o dată, tristul adevăr al lipsei de solidaritate a românilor - mo tenire, zice-se, de la traci - am auzit într-o zi o voce a unui om **nu prost**, ci **inconștient**, ca nu pu ini români de azi, zicând: “*La ce ni-s buni i basarabenii tăia? Las -i s stea acolo, cu ru ii lor! Dac-or veni la noi, îi avem iar, în România, pe cioloveci...!*”

Da, te pomenești că stimabilul respectiv - i că i ca el... - tocmai de aceea îi uită, dimpreună cu guvernarii României de după 1989, i pe aromâni, adică s nu-i avem în România, Doamne fere-te-ne, iar pe fanario i! “*Cuget torul Nu ici zice pe undeva: <> - iar eu a mai adăuga una: << S te ferească Dumnezeu de ce - i fac românii unul altuia>>*” (cf. Teohar Mihada, **Aromânii i rolul lor în Balcani**).

Nu erau de-ajuns nemerniciile spuse de “fra ii ortodoc i” greci pe seama aromânilor (au ajuns s -I numească până i...”popor de homosexuali”!) - trebuia i noi, acum, fra i de sânge, s -i scuipe în obrazul lor de Hristos Atotîndur tor! Căci pesemne, fără această Golgotă a trădării lui Iuda i a Sacrificiului Mielului - Neamul Românesc n-ar putea împlini misiunea sfântă ce-o are pe Pământ, între toate neamurile.

La ce-s buni aromânii - ROMÂNII ABSOLU I, cum le zicea Petre u ea?!... La ce-s buni aromânii - ROMÂNII ABSOLU I, cum le zicea Petre u ea?!...

Întâi, s fie solda i eroici ai lui Alexandru Macedon, cuceritorul lumii - **asta**, înainte chiar de a se altoi cu sânge traianic, de romani (tot de cuceritori ai celor patru zări) i a căpăta nume de **români-aromâni**. Apoi au fost buni “s reprezinte popula iile latine în Imperiul Bizantin” (cf. V.Tega, **Aromânii, ace ti necunoscui**), apoi, tot buni au fost s întemeieze, între sec. X-XII, “state independente: **Vlahia Mare** (în Tesalia), **Vlahia Mic** (în Etolia), **Vlahia de Sus** sau **Anovlahia** (în Epir) i **Mica Vlahie Alb**, formând astfel baza Imperiului Româno-Bulgar” (cf. V.Tega, art. cit.). i tot buni au fost s mai tempereze trufia prdalnică împărăilor bizantini i a unora dintre crucia i.

În timpul turcilor, muli dintre aromâni s-au refugiat în munii Pind i Balcani, dar de asemenea muli, în sec. XVIII, **au jalonat drumul dintre Constantinopol i Viena** (însă spre Italia; Germania - până în America, la Philadelphia), cu **Agen ii Comerciale Macedonene**, aproape **MONOPOLURI!!!** Unii i-au numit chiar **evreii Europei** - dar ei erau **creștinii adevărați**, deci **binefăcători**; ceea ce se uită, de muli, este că **ora ul Trieste, în mare parte, este o crea ie a Companiei Macedonene** (cf. N.Iorga, **Macedonenii**), i că întregul comerț i artizanat din Zemun (punct-cheie al comerțului între Austria i Turcia) erau aromâne (cf. istoricul sârb, de origine aromân, Dušan Popovici - care mai afirmă ceva extraordinar: **aromânii au născut burghezia sârb contemporan** : “*Aromânii erau (n.n.: atenție, vorbe te un istoric sârb!), din punct de vedere intelectual i artistic, cu mult superiori germanilor i sârbilor(...)* influența lor a fost foarte mare, mai ales la popula ia orașelor, unde au pus bazele comerțului sârbesc(...). Când într-o zi se va face analiza sângelui marilor noștri oameni, se va vedea că un mare număr dintre ei(...) aerau urma ii acestor oameni - macedoromânii(...). Din rândurile lor au ieșit cei mai mari filantropi ai noștri: Anastasijevici, Bozdu, Trandafil i alii(...), nume ilustre din viața literară i artistică a Serbiei (...)”. Într-o altă ramură, fra ii Manaki, pionieri ai cinematografului, de renume european, au fost aromâni din Macedonia (cf. Neagu Giuvăra, **Diaspora aromân în sec. XVIII-XIX**).

Aspirațiile de unitate de stat și independență ale Albaniei (1912) au fost susținute de aromâni (cf. Gelcu Maksutovici, **Raporturile dintre albanezi și aromâni, la începutul sec. XX**): „Aproape că nu se făcea deosebire între acțiunile albanezilor și aromânilor (...) se constituie un *Comitet Cultural Studențesc*, în cadrul *Societății Albaneze „DRITA”*, din care făceau parte Dobrescu Ionescu Bujor, Alex. Paraschivescu, Ovidiu Tino, Mărescu Teodor, Gheorghe Lazăr, Dumitru Anghel, Rene Polizu și Pandele Dormi – după cum se poate constata, majoritatea o constituiau aromânii(...), la fel în componența noului *Comitet al Societății „DRITA”*, ales în 1907, format din N.N.Naciu, președinte Nik Hristu și Manole Boscu, vicepreședinte – Ion Hristu Pani, D.Tacica, Marcu Trifan, Mihalache Belo, P. Dumitru, membri – Ilie V. Costuri, casier – Theodor Cona, secretar – teodor Lopa, Naum Gheorghe, Ilie Th. Emanoil, cenzori – iar ca președinte onorific continuă să fie Dimitrie Butculescu”.

Puinițiu că înșiși Ungaria și Grecia datorează, în mare parte, unui aromân, **SIMEON GHEORGHE SINA, întemeierea lor ca state moderne** Puinițiu că înșiși Ungaria și Grecia datorează, în mare parte, unui aromân, **SIMEON GHEORGHE SINA, întemeierea lor ca state moderne**: „instituții fundamentale ale statelor mai sus amintite îi datoresc existența lor (...); el a contribuit (n.n.: și acum urmează un citat dintr-un document maghiar): <<la înfăptuirea Creditului agrar ungar, la întemeierea Societății de Asigurare Maghiare, la promovarea căilor ferate și la navigația cu vapori, la canalizarea fluviilor, la ridicarea și îndreptarea agriculturii, a îngrijit de coală și de educație, de Muzeul Național, Spitalul de copii și alte spitale, leagăne, orfelinate, Institutul orbilor, Academia Comercială, Conservatorul, Corpul Pompierilor, Casina Națională, Basilica din cartierul Leopold, Casa Artelor Frumoase și, mai presus de toate, Palatul Academiei de Științe Ungare. Toate îi vestesc numele ca unui întemeietor.>>

În fața acestor opere, un glume (n.n.: și nu prea...) ar putea spune că baronul Sina a întemeiat, cu ajutorul ungurilor – statul maghiar însuși” (cf. Victor Papacostea, **Civilizație românească și civilizație balcanică**). Bancherul Sina era „de înaltor al uneia dintre cele mai mari averi din Europa” – alinându-se cu țara Rusiei, împotriva Rotschildilor (cf. Neagu Djuvara, op. cit.). Ironia sfântă a sorții a făcut ca victimele grecilor – aromânii – să fie binefcători c l ilor lor!(după strictul model Cristic) și să sprijine, o istorie întreagă, „helenismul”, să fie eroi și martiri pentru „elephteria”(libertatea) grecilor, în 1921 (cf. Neagu Djuvara, op. cit.), Theodor Colocotroni, generalissimul armatelor din Peloponez, generalul Coletti Constantin, Rhigas Phereos, autorul **Marseillaisei** grecilor – apoi, în bătălia eteristă, pe pământ românesc: Iordaki Olimpiotul, Iani Farmaki și Diamandi Giuvăra (toți, morți martiric, pentru independența statului grec!). Baronul Sina nu și-a uitat „patria de origine” (Grecia...): „Între altele, înființază, dotându-le bogat, *Observatorul și Academia din Athena*(...). *Recunosc toare* (n.n.: față de individ, iar nu față de etnia din care provenea), *Grecia îl numește ministrul său la Viena, München și Berlin*”(cf. Neagu Djuvara, op. cit.).

Francezul Victor Berard, profesor la Écoles des Sciences Politiques, din Paris: „Valahii au fost, de 50 de ani, binefcătorul elenismului. Aproape toate monumentele din Athena – Academia, Observatorul, Polytechnion etc. – au fost construite de valahi. Aproape toți donatorii celebri, ale căror donații și cadouri au sprijinit statul și comunitățile grecești, sunt de ras valah : baronul Sina este valah din

Moscopolis, Dumbas este valah din Nikuli a – Tu i , Sturnari, Averof sunt valahi din Me ovo.”

Blestemat soart ! Cum r spl tesc grecii binefacerile constructorilor Athenei moderne, cum r spl tesc sârbii i to i vecinii, pe ctitorii lor valahi?

Cu prigoan , silnicie, asimilare for at . i totu i, neclinti i au fost românii - aromâni în credin a lor în Hristos, i asta o remarc str inul-sârb (deci, oarecum, “adeversar balcanic”...) Du an Popovici: *”dintre toate popoarele din Balcani, ei (aromânii) au r mas cei mai perseveren i ata a i credin ei lor (...). AU PREFERAT S ÎNDURE ORICE, DECÂT S SE LEPEDE DE LEGEA (CREDIN A) LOR ”*(s.n.). Aromânii, ctitorii “*Balcanilor moderni i ai Europei Centrale Moderne ”*.

Cine vrea s recunoasc acest adev r absolut tiin ific, azi, la Consiliul Masonic al Europei? Vin, vin fra ii din Sudul Apei (Dun rii...), mai ageri - c tre fra ii din Nordul Apei - fra i care iar...stau s adoarm în post, gata s - i uite Sfin enia Misiunii de Neam Ales (cf. Mihai Eminescu, *Misiunea noastră ca stat*). Unitar întru F ptuire: *“Apa unui izvora de pe um rul unui munte înalt, atâta timp cât el nu va sec a, ea va curge mereu pe panta acelu munte din care â ne te – nu o vei putea-o da peste capul muntelui, chiar dac în josul ei ai ridica un zid mai înalt decât acel munte. Izvora ul vie ii muntene ti a aromânilor î i mân stropii lui spre plaiurile Român iei. Monstruo zît ile <> ce ar încerca st vilirea sau devierea lor, drept r splat vor fi sp late de ace ti stropi de orice murd rie, f r îns a putea fi st vili i ”*(cf. Tache Papahagi, *Aromânii*, 1932).

i ei, veni i la Învierea de Neam, ne d ruiesc n u doar averi materiale (a se vedea mo tenirea Gojdu, de care statul român î i bate joc, cedând -o, iresponsabil, f r ru ine, Ungariei!!! – dar i mo tenirile Mocioni, Dumba, Darvari, Ruja, Bellu, Hagi Mosco, Meitani etc.); ei ne d ruiesc sufletul lor – vâlv taie, iar românilor din Nord de Dun re le - au dat pleiade de oameni ie i i din comun prin spiritualitate - ca Dosoftei (Barila), Ion Neculce; mu ata, frumoasa Teodora, mama lui Mihai Viteazul (...). Urmeaz aguna, Gojdu, Vulcan (“na ul” lui Eminescu...), Mesota, Sina, Cavaliotti, Roja, Boiagi, Mocioni, Goga dup bunic, Blaga dup mam , Titu Maiorescu dup mam , Bolintineanu, Odobescu dup mam , Dimitrie Anghel (“poetul florilor”)... dup mam , Carafoli – creatorul aeronauticii române ti, medici de seam , crea torii primelor spitale din România, c rturari de elit , ca Naum, Bezdechi, Murnu, Capidan, Caracostea, Papacostea (familii întregi!), cei 4 Papahagi, Iorga dup bunic, Tache Ionescu – mare politician etc. – apoi actori ca Vraca cel cu glas de tunet, Caragi u – acel Anthony Quinn al scenei române ti - chiar i sportivi de excep ie, precum “dr cu orul “ de Ga u i “dracul “ de Hagi(...)”(cf. Teohar Mihada , op. cit.).

Se spune c i Eminescu ar fi descendent, pe linie patern , de aromâni. Se spune c i Eminescu ar fi descendent, pe linie patern , de aromâni. i eu cred c altfel nici nu se poate: **c ci unde-i focul mai mare, unde-i instinctul na ional mai viu - acolo trebuie s fie toate geniile noastre!** (Chiar dac istoria actual , comandat din exterior, respinge orice discu ie, pe fa i cu documente pe mas , despre Mi carea Legionar – trebuie s ti i c cei mai înfoca i tineri patrio i i cinsti i ap r tori ai cre tinismului i ai Spiritului Neamului Românesc, din Legiune, au fost “macedonenii” – dintre care îl amintim aici doar pe martirul/mucenicul Sterie Ciumetti, cel mai credincios i profund în eleg tor al Misiunii Arhanghelice, izb vitoare de R u nu doar a României, ci a planetei Terra! - a lui Corneliu Zelea Codreanu). Dar ara Unitar i Suveran a

Românilor Liberi are obligații de sânge și onoare, față de frații neliberi, martirizați în istoria omenirii, acolo, în Sudul Apei Uite: AROMÂNII.

“Dar România, statul cel mai important din sud-estul european, poate purta, trebuie să poarte tratative în acest sens (pentru obținerea de drepturi culturale pentru aromânii din sudul Dunării), cu Grecia, Albania, Macedonia, Bulgaria. În definitiv, nu se cer decât drepturi dobândite deja în trecut. Este acesta un lucru imposibil, într-o Europă care și-a făcut un crez de onoare din respectarea drepturilor minorităților naționale?” (cf. Hristu Cândroveanu, *Matricea stilistică românească* – în *Caleidoscop Aromân* – care, prin volumele I-III, ne-a oferit o parte din documentația prezentei lucrări).

La ce ni-s buni aromânii?!...

Ni-s buni, ca și nu uităm cine suntem. Ei, aromânii, sunt, în spiritul lor arzător în România, ca și-n Sudul Apei Sacre și Blestemate (totodată) – “buletinul de identitate” al tuturor românilor-români. Dar fie că vor sau nu ele, aromânii sunt “buletinul de **veritabilă identitate**” al tuturor națiunilor balcanice moderne și al unora dintre cele mai trufașe/arogante nații din Centrul Europei.

Continuare în pagina 3

UN TITAN AROMÂN: profesorul, creatorul și luptătorul *HRISTU CÂNDROVEANU*. VE TI DESPRE “ASASINATE ÎN MODERNITATE”... (aromânii, sub politica grecilor contemporani...)(III)

Pentru mine, istoria cunoașterii tragediei aromânilor se împarte în două epoci, cu totul distincte: înainte de 1997 și după 1997...

După această dată, am avut neprevăzutul privilegiu de a lua legătura cu incontestabilul lider cultural, moral și spiritual al aromânilor din România, domnul profesor, ziarist și distins om de cultură, erudit și vigurosul și neîntrecutul patriot **Hristu Cândroveanu** (autor, împreună cu Kira Iorgoveanu, al primei antologii de poezie culturală aromână – *Un veac de poezie aromână*, Cartea Românească, Buc., 1985, al primei și singurei ediții, în românește, a epopeii *Voshopole*, de Nida Boga, Cartea Românească, Buc., 1994, al *Caleidoscopului aromân*, la care lucrează, neîntrerupt, din 1998, al primei *Antologii de poezie străină, în limba aromână*, Ed. Fundației Culturale Aromâne “Dimândarea pârîntească”, Buc., 2003, al re-editării moderne a operelor capitale ale genialului lingvist, istoric și etnolog Theodor Capidan – în primul rând, a capodoperei *Aromânii – Dialectul aromân*, Ed. Fundației Culturale Aromâne “Dimândarea pârîntească”, Buc., 2005 – autor de romane de mare anvergură ideatică, precum *Marea Serenității*, Cartea Românească, 1996, a zeci de cărți despre spiritul aromânească, dar și de popularizare a culturii aromâne, de tipul *Carte de vacanță pentru aromâni*, Ed. Fundației Culturale Aromâne “Dimândarea pârîntească”, *Aromânii, ieri și azi*, Scrisul Românesc, Craiova, 1995 etc.etc. etc.) – de la care, prin generoasă și înaltă sa bunăvoință, am avut, lunar, informații despre aromâni: domnia sa mi-a furnizat, în egală măsură, cărți și documente despre aromâni – cât și ziarele aromânești, al căror ctitor și neobosit redactor este domnia sa: *Dimândarea și Deptarea aromânilor* – pentru editarea și supraviețuirea cărora dl Cândroveanu, aidoma unui titan din mitologie, a dus adevărate lupte.

grele r zboaie (în România i în str in tate) - r zboaie pe care (cum altfel, pentru un titan - înfocat, neînduplecat i autentic patriot?) - le-a câ tigat, în cea mai mare parte, pân de curând... - nu doar spre onoarea i folosul aromânilor, ci sp lând, oarecum, i ru inea i dezonoarea românilor, nord-dun renilor iner i, nedemn uit tori de fra i... nu doar spre onoarea i folosul aromânilor, ci sp lând, oarecum, i ru inea i dezonoarea românilor, nord-dun renilor iner i, nedemn uit tori de fra i...

Dar de la domnia sa am aflat i ve tile tr d rii intereselor aromâne ti, chiar de c tre aromâni... Cel mai flagrant gest de “necinste sufleteasc ” l-a comis însu i fostul Ministru al Culturii – dl. **Ion Caramitru**...(aromân, dup na tere...). Când s-a dus **c rturarul Hristu** (nume predestinate Martiriului/Calvarului, de la Hristos...) la acesta din urm , pentru a solicita un minim ajutor, pentru supravie uirea singurelor reviste aromâne ti din România (**Dimândarea** i **De teptarea aromânilor**), dl. Ion Caramitru (mi-a m rturisit la telefon, cu infinit mâhnire, marele lupt tor al cauzei “armâne ti”...) ar fi zis cam a a: “Pentru oricare revist din România a da bani, dar niciodat pentru ale tale...”

Nu erau “ale lui”, ci ale fra ilor aromâni, câ i sunt veni i, cu inimi deschise, de prin str în t i, la “obâr ie” (socotesc ei, naivii...), în România... - unde i-au dat toat puterea spiritual , devenind c rturari de neînlocuit (cf. art. “**La ce ni-s buni aromânii?**”, de Adrian Botez, în revistele ARP – **Epoca, Arhiva Româneasc** i **Neamul Românesc**). Dar, peste câteva zile, dl. Hristu Cândroveanu s-a l murit asupra motiva iei reale a refuzului ministrului: Ion Caramitru primea “Marele Ordin al Sfântului Ierusalim”... Fusesse o condi ie “sine qua non”, pus de Masonerie, s nu aib /între in contacte cu aromânii, cei care fuseser prea înver una i patrio i, ap r tori de “lege (n.n.: cre tin - ortodox !) i de ar ”, în perioada interbelic ...

Acum vreo doi ani, revista **Dimândarea** (Director fondator: Hristu Cândroveanu) ap rea cu men iunea (în sfâr it, meritat , se pare, de Guvernul României): “Mensual de cultur i literatur aromân , în 12 pagini, editat de Funda ia Cultural Aromân << **Dimândarea P rinteasc** >>, cu sprijinul Guvernului României - Departamentul pentru Românii de Pretutindeni”(s.n.). Dar câte zbateri, cât nesomn, cât energie consumat , din partea ctitorului Hristu Cândroveanu - pentru a se ajunge acolo unde, din start deja (adic , m car din 1990...), trebuia s fie lucrurile, ca normalitate fireasc ... Dar n -a inut minunea decât “trei zile”...

Acum, la începutul verii lui 2007, aflu, tot la telefon, de la titanul r nit i leul ostenit, de atâta zbucium, **HRISTU CÂNDROVEANU** - c prigoana “fr easc ” iar i s-a dezl n uit: **NIMENI DE LA GUVERNUL ROMÂNIEI NU MAI AJUT REVISTELE AROMÂNE TI...!!!** – nici cu un “firfiric”... i ele “mor pe picioare”...

... i, tot de la stihialul Moise Aromânesc, profet i c l uz cultural-spiritual a aromânilor, prin de ertul neîn elegerii/indiferen ei dezn d jduitoare, din partea fra ilor din România (blestemul dihoniei de la Nordul Istrului S acru...), am aflat i despre alte mi c ri piezi e, ale unor aromâni... Tip Vasile Barba sau Mariana Bara, care, la

Simpozionul Comunității Aromâne, de la Constanța, dar și la un simpozion al minorităților, de la Sighișoara, afirmă cum că **aromânii nu sunt români, ci ALT popor...** - și că, în consecință, "guvernul României s-a făcut bine să le acorde statutul de **minoritate etnic** ! (s.n.) Chiar aici în România!" - cf. *Dimândarea*, Anul XI, nr. 9(47), septembrie 2004 - art. *Împotriva oricărui evidenț*, al d-lui prof. Hristu Cândroveanu. Ce demoni fojgăie prin lumea asta și ai cui mercenari sunt sus-numii?!

...Deși, în definitiv, istoria ne spune, clar, că a existat faimosul **Imperiul româno-bulgar**, din secolele XII-XIII, cu capitala la Târnovo, al Asanilor... Deși, în definitiv, istoria ne spune, clar, că a existat faimosul **Imperiul româno-bulgar**, din secolele XII-XIII, cu capitala la Târnovo, al Asanilor - Ioni Asan era numit *rex valachorum et bulgarorum*, de către papa Innocentius al III-lea, contemporan cu el; "și au mai fost și alte începuturi - mereu pentru site, de nevoie - mai apropiate de noi: Conferința de Pace de la Londra și cea de la București, în urma războaielor balcanice din 1912-1913; ca și o altă alternativă, din 1917, în timpul primului război mondial, și cea mai recentă, din 1940, când, sub ocrotirea trupelor italiene, s-a întreprins înființarea unui district național aromân, în munții Pindului." (Cf. Hristu Cândroveanu, *Aromânii - ieri și azi*, Scrisul Românesc, Craiova, 1995, p. 43).

...Cunoscând noi foarte bine procesele de deznaționalizare, care au loc în toate nou-întratele state în U.E., dar mai ales în cele slugarnice, prin guvernarea trădătoare și populare/locuitori, MAJORITARI, **nepăsători/iresponsabili**... - am putea și-i amintim omului pe care-l respectăm atât de mult, atât de onestului și frământatului patriot Hristu Cândroveanu, că trădarea mi-a fost peste tot, în România contemporană, nu doar în cele câteva puncte nevralgice aromânești: **milioane** de manuale alternative TENDENȚIOASE, urmărind **deznaționalizarea românilor**, comandate și subvenționate de U.E., s-au "produs" pe bandă rulantă, cât ai bate din palme - cel mult în câteva luni... Pe când pe cele care și-i învețe pe "puii de români" **identitatea lor cea adevărată**, probabil că nu le vor prinde nici măcar nepoții noștri... Iar cele pentru aromânii din străinătate... Dar mai bine să spunem despre altele...

...Căci problemele aromânilor, în rile vecine și "prietene", sunt mult mai grave... Nici Grecia, nici Albania, nici Bulgaria și nici Serbia nu oferă, pe pământul țărilor respective, absolut nicio perspectivă aromânilor: nici de învârmânt în (a)românească, deci nici de existență/viață, aromânilor - care, să admitem prin absurd, ar absolvi vreo coală în (a)românească...

și aromânii sunt plini de modestie, nesolicitând aceste lucruri elementare... - stipulate, zice-se, pe undeva, prin Carta U.E... Păcat că nu gândesc cu un bun-sim - **M CAR CÂT DE CÂT APROPIAT!!!** - membrii U.D.M.R.-ului din România... (**AJUNGÂNDU-SE LA OBRÂZNICIA DE A PRETINDE CA LIMBA ROMÂNĂ SĂ DEVINĂ LIMBĂ STRĂINĂ, ÎN ROMÂNIA...** - prin încurajare prezidențială...) - și Carta U.E. este "mum" numai pentru unele nații, iar pentru altele "cium" este... Trebuie să spunem că drepturile istorice ale aromânilor din Peninsula Balcanică nu suferă măcar comparație, cu drepturile istorice ale maghiarilor, în Europa...

Iată dubla mizerie cu care operează "tăcutii" noștri vestici, de la U.E.: României și s-a spus clar, de la bun început, că n-are dreptul de a intra în U.E., dacă nu face guvern cu U.D.M.R.-ul. - pe când o veche membră N.A.T.O. și U.E., **Grecia** (la fel ca **Franța**...) nu are nici un fel de probleme de "integrare europeană" (?), deși **refuză recunoașterea**

minorit ilor etnice (ba le i prigone te, de-adev ratelea, cu temni i teroare!). Iat cuvântul ziarului central **Stohos**, din Athena:

“Unde îi ve i întâlni pe ace ti a a-zi i vlahi, cu limba lor vl hieasc , pe strad , la târg, la locul lor de munc , rupe i-le picioarele, smulge i-le limba. Aici este Elada, i ea este a elenilor. Scopul scuz mijloacele!” - din ziarul **Stohos**-Athena (cf. **România liber** , nr. 2135, vineri 4 aprilie 1997, art. **Mai sunt tratate**, de Florin Căndrovanu.).

Dar iat ceva i mai i, în contemporaneitatea europeană -grecească : în nr. 7(137) al **De tept rii**, din iulie 2001, la p. 8, se prezintă , de către Mircea Kadar, cazul strigător la cer al lui **SOTIRIS BLETSAS** (n.n.: de fapt, **SOTIR BLEA**, un arhitect grec, **de origine vlah !**), condamnat la 2 februarie 2001 ”la 15 luni închisoare (n.n.: închisoare de “stil” grecesc...- cu tortur “la stroi”...) i amendă de 500.000 de drahme (cca. 1.400 USD, pentru r spândire de informa ie fals (potrivit art. 191, al codului penal grec). Adeverata vin ? **SOTIR BLEA** a distribuit, în iulie 1995, la un festival aromânesc, o publica ie a Biroului European pentru Limbi mai Pu în Folosire(EBLUL), al U.E. (Birou în care **BLEA** este “observator” din partea Greciei), publica ie ce specifică existen a a 5 limbi minoritare în Grecia: aromâna, arvanita(albaneza), macedo -slava, pomaca(slava macedo-slavilor musulmani) i turca. În timp ce primarul aromân din Prosotsani (nordul Greciei) a considerat def im toare pentru vlahi taxarea limbii lor drept minoritar , deputatul <>, Evghenios **Haitidis** (s.n. - n.n.: uite cum se c p tuiesc unii, de la na tere, cu nume predestinate...), l-a acuzat de r spândire de informa ii false, cerând urm rirea în justi ie...” No comment!

Finalul art. d-lui Mircea Kadar:”Cea de-a 10-a Curte de Justi ie din Atena a decis c referirea la alte limbi decât greaca, vorbite în Grecia, constituie un delict criminal. (...) Iat c în Grecia, stat N.A.T.O., deci al democra iei (n.n.: da, n-au încotro de atâta “democra ie”!!! - ...de a a “democra ie” a murit i s rmanul Socrate...), românii nici m car n-au voie s declare c exist , limba lor fiind considerat un fel de ...b âiguial ! A venit vremea s ne îndrept m ira spin rii i s emitem i noi **legitima îi de român**. C-a a-i în U.E. i în N.A.T.O.!”

Din nou: “No comment!” – nu-i a a? Cam ar fi timpul s ne trezim, fie i pentru c a a ne tot zice, de zor (i cam degeaba...), imnul na ional...

Adrian Botez

***

“VOSHOPOLE”, de NIDA BOGA : **Epopoea transfigur rii – i singura** **epopee eroic a neamului românesc...(V)**

02/04/2010 11:06:00 Articol publicat de: [Adrian Botez](#)

Font size: - +

Întrebarea pe care mi-o pun are în ea un sâmbure tragic: de ce nu au avut aromânii, până acum, ambiția, orgoliul – să semnaleze, măcar (dacă nu s’impune), fraților lor români, de la nord de Dunăre, existența acestei mări și mistice epopei – **SINGURA EPOPEE EROICĂ A ROMÂNILOR!!!: VOSHOPOLE**

VOSHOPOLE - epopee în sonete

(150 de sonete+bocete ale voshopolencelor, de după masacrul -incendierea Cetății Voshopole – epopee formată din 13 părți, sugerându-se DEPRĂVIREA VECHIULUI CICLU – 12, PENTRU LUMEA ETERNITĂ II SPIRITUALE!!!: I- Voshopole se nătemeiază ca târg; II- Voshopole în furtună; III- La târgul din Voshopole; IV- Iată târgul!; V- Voshopolea strivită de armă; VI- Cum s-au luptat în mahalale; VII- În castelul lui Gojdu; VIII- După furtună; IX-Sfatul bătrânilor; X- Ajun de îngropare; XI- În ziua despărțirii de cei dragi; Voshopolencele își plâng morții dragi; XIII- Dezastrul s-a încheiat prin 1950, publicat în românește întâi în antologia Un veac de poezie aromână, realizată, în 1985, la Cartea Românească, de Hristu Cândroveanu și Kira Iorgoveanu - și publicată, automat, abia în 1994!!!, la aceeași editură Cartea Românească – versiunea daco-română: HRISTU CÂNDROVEANU, prefată de Constantin Sorescu), de NIDA BOGA(1886 -1974 – numele lui NIDA BOGA nici nu este trecut în Dicționarul enciclopedic, din 1993, și, bineînțeles, nici în Dicționarul enciclopedic din 1964, vol. I – sau în Micul dicționar enciclopedic, din 1976...) ? Să

fi avut atât de amara conștiință a unei înstrăinări ireversibile, între frații aceleiași Neam-Spirit? Să se fi resemnat și moară, îngropată alături de comoara lor inestimabilă – decât să fie subapreciată, sau chiar respinsă, atunci când vor fi dezlăuiți strălucirea

divin a epopeii lui NIDA BOGA, sub ochii fra ilor din nordul Dunării? tiau i ei, cum tim i noi, c marile neamuri se întemeiaz pe epopei, pe MAREA POVESTE A ÎNCEPUTULUI, CU GERMENII VIITORULUI – i sunt respectate i temute) de celelalte neamuri, gra ie unei cât mai m re e temelii epopeice?

Cât neîncredere, cât am r ciune am produs noi, românii de la Nord, fra ilor no tri de la Sud – prin tr darea noastr fa de ei, prin p r sirea noastr , inexplicabil i impardonabil , a r d cinilor noastre, p strate în limba i fibra fra ilor din sudul Dunării!...Doamne, iart , rogu-te, la itatea noastr milenar – i f ca ruga noastr de iertare s fie primit de fra ii aceleia i sânge, aceleia i **LOGOS SACRU** (identic cu al nostru) – **GRAALUL ROMÂNESC**!

Cât neîncredere, cât am r ciune am produs noi, românii de la Nord, fra ilor no tri de la Sud – prin tr darea noastr fa de ei, prin p r sirea noastr , inexplicabil i impardonabil , a r d cinilor noastre, p strate în limba i fibra fra ilor din sudul Dunării!...Doamne, iart , rogu-te, la itatea noastr milenar – i f ca ruga noastr de iertare s fie primit de fra ii aceleia i sânge, aceleia i **LOGOS SACRU** (identic cu al nostru) – **GRAALUL ROMÂNESC**!

Înc de la început, trebuie spus c **VOSHOPOLE** este epopeea unui neam eroic, fixat (dup o lupt -rezisten eroic , în fa a armatei turco -albaneze – rezisten sfâr it prin m celul popula iei i incendiarea, de tip Troia, a Cet ii Sacre - relativa istorie vorbe te de cadrul tragediei ca fiind anul 1769...) – în Absolutul Divin, în Eternitatea Sinelui Spiritual al Neamului. C ci cetatea Voshopole (care av ea, pe atunci, cca. 60.000 de locuitori – cam cât Bucure tiul vremii aceleia... – dar, în plus, catedrale, zeci de biserici, o academie de studii înalte, tipografii de c r i în aromâneasc , biblioteci, castele, palate...) este considerat un centru material (învidiat, în egal m sur , de turci -Pa a Ali-din-Ianina, de greci -Patriarhia Constantinopolitan + Vasilike-metresa-lui-Ali – cât i de c tre mercenarii, ispiti i i n imi i de turci, întru crima de deicid asupra Sfintei Cet i Aromâne ti – n v litorii, incendiatorii i masacratorii ghegi -albanezi, din acele zile tragice ale lui 1769...) – dar, în primul rând, **CENTRUL SPIRITUAL** al aromânilor. Deci, soarta Voshopolei este arhetipul destinului Neamului (Voshopole cuprinzând, esen ial, spiritualitatea, pur i etern , gesturile, interioare i exterioare, pure i rituale, ale aromânilor), Voshopole este nu doar Ierusalimul, Mecca spiritual a aromânilor – cât, mai ales, Walhalla, “spa iul” edenic, pur spiritual (devenit astfel prin investire spiritual de c tre eroii Neamului – în frunte cu acest Zeus olimpien al spiritului cultural voshopolean-aromânesc: **CAVALIOTTI**) – în care sufletele i spiritul aromânesc se retrag, pentru a se reînc rca cu eternitate: infinit triumf al Speran ei. Dac vrei s recape i durabilitate, tu, neam aromânesc obosit, spulberat, dezn d jduit – întoarce-te, regreseaz spre originar, în **STAREA VOSHOPOLE** – Voshopole-Eden, Voshopole-starea de perpetu rezisten i lupt spiritual a Neamului Aromânesc. Acest statut, subliniem din nou, Voshop ole i l-a câ tîgat prin trei for e: în elepciune ordonatoare, activitate creatoare – i, mai ales, prin lupt eroic i plin de credin , lupt transfiguratoare. Dincolo de mul imea (cantitativ) a du manului etnic, aromânii voshopoleni i -au întrev zut eternitatea spiritual ,

victoria întru Spirit, nepierirea ve nic . De aceea i p r sirea ruinelor materiale ale Voshopolei (a se vedea sfatul preo ilor i b trânilor în elep i), pentru a permite transcenderea Voshopolei, dincolo de formele epuizate – în SPIRITUL EI INEPUIZABIL: în propriul ei arhetip: “Voshopolea -a ea ars i surpat /L’ia ca s-arsar multu ma mu at /Tu mintea -armânilor di tu xinitie (...).Cu -aist nividzut n ciudie/ -Voshopolea i-pitrea e agiutorlu/S-armân fara armâneasc vie”(transpunere de HRISTU CÂNDROVEANU:”Voshopolea cea mândr , spulberat ,/Nepieritor, ÎN SPIRIT(s.n.) e -ntrupat , -/Al b jenarilor, al tuturora(...)/Miracol straniu, nemaipomenit, -/Voshopolea nu numai s-a luptat /Ci va lupta mereu, la nesfâr it!”(s.n.) – cf. ultimul sonet, *Miracolul Voshopolei*.

Credem c aceste versuri apoteotice, finale, fac aproape superflu urm toarea afirma ie: Voshopole nu poate r mâne doar ARHETIPUL MÂNTUIRII SPIRITUALIT II AROMÂNE TI (sud-dun renilor români) – ci a tuturor **b jenarilor** – Credem c aceste versuri apoteotice, finale, fac aproape superflu urm toarea afirma ie: Voshopole nu poate r mâne doar ARHETIPUL MÂNTUIRII SPIRITUALIT II AROMÂNE TI (sud-dun renilor români) – ci a tuturor **b jenarilor** – adic al tuturor membrilor-indivizi ai Neamului, care membri ov ie i disper , se r t cesc în necredin i disperare – fa de eternitatea (victoria întru eternitate) a Spiritului Neamului: **Voshopolea este leag nul arhetipal pentru românii de pretutindeni !!!** – în momentele de suportare grea a agresiviti neantului spiritual, a for elor entropice (simbolizate, aici, prin turci, albanezi - ghegi, greci – adic , Biserica Patriarhal Greceasc i monahii greci perverti i, de ur , invidie i l comie – Satana fiind, de fapt, **cuplul satanic: Ali-Pa a din Ianina** – turcul – i metresa lui, **Vasilike-grecoaica** sinelui pervertit, devastator, **Dalila greac** – ce nu suport durabilitatea monumentalit ii eroic -spirituale, monumentalitate prin puritate spiritual – haruri pe care grecii le pierduser , prin tr dar ea misiunii lor spiritual-terestre, iar aromânii le c p taser , prin puritate i credin ...). Dar, paradoxal, ca în toate epopeile autentice, **R UL are func ie transfiguratoare**: dansul de bucurie al Vasilikei, ATUNCI CÂND AFL DE DISTRUGEREA Voshopolei i de stingerea în sânge a mândriei aromânilor harnici, creator -activi, den i din punct de vedere spiritual – este dansul lui Shiva sau al lui Dionysos. Dezintegrator, în plan material – dar reintegrator, în plan spiritual. F r neagra încercare, f r tragica încercare a distrugerii Voshopolei materiale – Cetatea Exemplar , str lucit din punct de vedere material – aromânii n-ar fi experimentat transcenderea spiritual , trecerea lor în regim divin, prin VOSHOPOLEA REVELAT , devenit ARHETIP AL SPIRITUALIT II ROMÂNE TI.F r neagra încercare, f r tragica încercare a distrugerii Voshopolei materiale – Cetatea Exemplar , str lucit din punct de vedere material – aromânii n-ar fi experimentat transcenderea spiritual , trecerea lor în regim divin, prin VOSHOPOLEA REV ELAT , devenit ARHETIP AL SPIRITUALIT II ROMÂNE TI.

Diaspora aromâneasc este una aparent , cum tot aparent trebuie s fie/r mân desp r irea Neamului Românesc – în românii din Sud i românii din Nord: to i românii se reg sesc, se numesc, peste limitele accidental-istorice, materiale, peste spa iu i timp, peste r utatea i tr darea omeneasc , peste orice sl biciune i vrajb , slujitoare Satanei – în **VOSHOPOLEA IDEAL** . Pentru noi, românii nord-dun reni, NIDA BOGA, prin epopeea lui extraordinar , **profund cre tin** (neasemuibil decât, poate, cu *Ierusalimul*

liberat, al lui Torquato Tasso...) a dar un subiect de medita ie profund i foarte grav : Voshopolea ne a teapt pe to i români, spre a ne uni, în spirit i -n sim ire – în vederea împlinirii sacrei misiuni, de civilizare a barbarilor spirituali din acest R s rit de Europ , de luminare spiritual a întunericului vijelios, distructiv, din Apus... – de transfigurare a unei lumi omise, minimalizate, persiflate, banalizate – cea balcanic (a a cum apare ea, în sp ecificitatea de viziune, r u-voitoare, de rea-credin , a neamurilor nel murite, împâclite, orbite spiritual, ale Europei) – o lume discutat , mereu, în termeni peiorativi, o lume adus , pân i de românul Emil Cioran, la sintagma dispre uitoare: “cultur minor ”. Voshopolea ne cheam , pe to i români (de Sud i de Nord), s dep im aceste obstacole de în elegere – ÎN LUMEA REVELA IEI SPIRITULUI.

Poate c b jenarii (cei care au sc pat de sub ruinele arse ale Voshopolei învinse PE P MÂNT...), de care spun versurile inspiratului NIDA BOGA – nu vorbesc atât de r t citorii, prin lume, aromâni – cât, mai ales, de r t citorii înc departe de Adev r -Revela ie (dar care râvnesc i sunt dispu i s se închine, pe ei i via a lor, ARHETIPULUI ADEV RULUI, REG SIT) – din această lume desacralizat . Români i aromâni, deopotriv . Voshopolea, f r îndoial , ca Arhetip al Neamului Românesc (fuzionat în Spirit) – este ansa soteriologic a celor care vor s se lase mântui i, care vor s se integreze pe traiectoria autentic , gr av , tragic , ini iatic – dar triumf toare, pentru cei care ascund (f r tire) – i apoi v desc, cu tire, stimula i de acest drum ini iatic – calit i spirituale autentice.

prof. dr. *Adrian Botez*

***

O VARIANT AROMÂNEASC A „MIORI EI”(VI)

09/04/2010 10:22:00 Articol publicat de: [Adrian Botez](#)

Font size: - +

Ce poate uni, pe deasupra i pe dedesubt de suflete, pe deasupra i pe dedesubt de istorie - cele două ramuri ale valahilor/românilor – pe cei „traianici” i pe cei „aurelianici” (cum îi numește Dimitrie Bolintineanu -aromânul/român, pe românii de la Nordul Istrului, respectiv pe cei de la Sudul Istrului Sacru)?

Noi credem că (pe lângă Duhul eminescian – Eminescu însuși având, se pare, ascendență aromână !) tracismul autosacrificial al **Miori ei**!

Iată varianta **Miori ei**, pe care ne-o oferă dl prof. Hristu CÂNDROVEANU (titănescul lider spiritual al aromânilor din România!), în cartea sa **Aromânii, ieri i azi** (Scrisul Românesc, Craiova, 1995, cap. **Folclorul**, p. 9):

„Nîl'ioar vrut /Nîl'ioar arud /Pri cale mutre ti/ i iarba nu pa ti./ - Avdz' tini, picurare,/Mi bag -mi scol,/Mi u di-un parte,/Somnul lai nu mi-aca /C nîi-avui un videare,/C va s-mori tu prînzul mare/ -c , la asc pitare,/Va s-hîi tr v t mare.// - Cara s-mor, cara s-nu mor./Asculta -nîi un singur dor:/ Mine nu voi îngropare/La murmin l'i di tu hoar ./ S-mi scute tu Valea Mare,/ S-ias cupia di nîl'ioare,/ Diminea a la p teare./ -tine, nîl'ioar ./ i te-am tu vreare,/ Plîndzi-mi, plîndzi-mi,/Di-adun cu soarle -cu luna”.

Încercăm o transpunere, cât mai fidel, din dialectul aromânesc, în dialectul daco-românesc. Încercăm o transpunere, cât mai fidel, din dialectul aromânesc, în dialectul daco-românesc (deci, nu vom ține cont de prozodie, de măsuri de rimă - ci, în primul rând, de semantica textului aromânesc):

„-Iubit mioară /Draga mea mioară /Pe cale privești i iarba nu pa ti?/ - Ascult , p storule,/ Mă ezi în scol,/ Mă întorc pe-o parte, / Mă întorc pe cealaltă parte,/Întunecosul somn nu mă prinde,/ Căci am avut o arătură:/ (Se facea) Că ai să mori la prînzul mare/ i c , la apus de soare,/ Ai să fii ucis.../ - De-oi muri, de n-oi muri,/Lua-ți aminte la singura-mi dorință :/ Să nu mă îngroapă în mormintele cimitirului din sat,/ Căci să mă scoată în Valea Mare,/ Să iasă turma de mioare,/ Diminea a, că să pască !/ Iar tu,

mioară / Dac-ai să vrei, / Plânge-mă , plânge-mă , mioara mea, / De să vin -n sfat și adunare / Chiar Soarele și cu Luna !”

A se observa că , chiar dacă nu este atât de bogat imagistic, precum varianta Alecsandri, din Nordul Istrului – acest variant pare a fi, sau chiar este, varianta de bază , cea primitivă , în sensul bun, original al cuvântului (fără niciun fel de „floricele” pa optiste...): NU LIPSE TE NIMIC DIN CEEA CE CONSTITUIE RITUALUL SACRIFICIULUI ZALMOXIAN! NU LIPSE TE NIMIC DIN CEEA CE CONSTITUIE RITUALUL SACRIFICIULUI ZALMOXIAN!

1-Există indicația sacrificiului spre ÎNVIERE (sacrificiul se face „la apus de soare”, pentru că sacrificatul să urmeze destinul înviator/etern re-nscut într-un Lumină , al Soarelui);

2-există atitudinea de liniște desvârșită-vizionară , profund spiritualizată /religioasă , a sacrificatului;

3-există indicația dobândirii, de către sacrificat/solul spre Zalmoxis, a unui „trup de glorie”, corporalitate cosmic-luminoasă , sacr...Fratele Sfânt al „celor doi ochi ai lui Zalmoxis” – Soarele și Luna...Desprins total de „hoară” -sat-comunitate socială – a intrat în comuniunea de Duh cu cosmosul/Creația Divină ! Într-o DIMINEA VE NIC !!! (Paradisul se numește, în cretinism: „*locul cu PATRU RĂSĂRITURI*”...!!!).Paradisul se numește, în cretinism: „*locul cu PATRU RĂSĂRITURI*”...!!!

...Acest popor profund religios (singurul rămas religios, dintre toate neamurile Europei, atât în veacurile dinainte de întruparea Dumnezeu lui-Hristos, cât și la 14 (azi, 20...) de veacuri de la Minunea/Misteriul Suprem, de pe Golgota!), desvârșit spiritualizat - poate, deci, să -și permită atitudinea eroică deplină , aici, pe Pământul -Valea Plângerii – precum spunea, într-un manuscris aflat la British Museum/Londra, Benjamin de Tudela, pe la 1170, după ce pelerinase prin ținuturile de la sud de Dunăre: „*De acolo începe Valahia, aici locuitorii trăiesc prin munți. Este nașea cunoscută sub numele de valahi, care sunt uori ca cerbii.Nimeni nu se poate război cu ei, niciun rege nu poate domni asupra lor*” – pentru că , ei înșiși, TOȚII, erau Regi, erau „stăpâni ai Soarelui”/BASARABI – în ÎNGERIMU ALI”FRUMOSII” DIN LUMINA LUI DUMNEZEU!!!

Comentariul este transpunerea în dialect daco-românesc a *Miori ei*:

prof. dr. **Adrian Botez**

***